

vissza, vagy végül az olyan árvák, kik atyjukat és anyjukat elvesztvén, minden vagyon és segély nélkül maradtak hátra.

Ezen feltételekhez képest felhívjuk tehát az érdekelteket, hogy hiteles okmányokkal felszerelt folyamodványaikat legkésőbb folyó évi november hó 10-ig az *Országos Erdészeti Egyesület titkári hivatalához* (Budapest., V., Alkotmány-utca 10. sz. II. emelet) nyujtsák be.

Budapest, 1901. évi szeptember hó 10-én.

A titkári hivatal.

IRODALMI SZEMLE.

A víz- és gőzerőre berendezett fűrészgépek közül melyik milyen viszonyok mellett mutatkozik alkalmasnak, e kérdés felett a csehországi erdészeti egyesület múlt évi közgyűlésén Bakesch erdőmester érdekes előadást tartott, a melyből a Centralblatt f. d. gesammte Forstwesen után közérdekű voltánál fogva érdemesnek találok a következőket közölni.

Előadásában ismertette a vízi erő legelőnyösebb kihasználását az esés és vízmennyiség szerint, választa a vízi fűrészeknek abból a körülményből eredő lényeges hátrányát, mely szerint berendezése meghatározott helyhez kötött s üzeme a vízállás mérvétől függő. A gőzfűrészeknél ez a hátrány nem jelentkezik, de a fűtőanyag beszerzése, a fűrészgár ellátása, kezelése és fűtése körülményesebb. Annak megítélésére, hogy mely esetekben előnyösebb egyik vagy másik üzem, két tapasztalati adatot hoz elő a gőzgépek üzemének köréből azt, hogy a gőz hatályossága annak légköri feszültségével emelkedik s a gőzgépek gazdaságos üzeme azok nagyságával nő. Tapasztalati adatok alapján állithatja, hogy egy czélszerűen berendezett s két kerettel és egy kettős körfűrészszel felszerelt gőzfűrészgépnél keletkező fűrészporszórás a kazán fűtésére elegendő s ennél fogva az ilyen gépnél a fűtőanyag nem jön számításba. Ismertette továbbá mindkét fűrészt, illetőleg az építés, fentartási és üzemi költségeket. A vízi-fűrészeknél kiemelte az árvízkarok folytán származható veszélyt, a gőzfűrészeknél pedig azt, hogy a nyersanyagoknak a gyárhoz való szállítása körülményesebb mint a vízi fűrésznél.

Végül arra a következtetésre jut, hogy a hol az évenként felfürészkelendő anyag 2000 m^3 -en alul marad, a magas kezelési költség miatt gőzfürész telepítése nem mutatkozik előnyösnek. Ha a felmetszendő anyag 2 keret állandó üzembentartására nem elegendő, a helyi viszonyok pedig vízi-fürészgyárnak biztos helyen való berendezésére alkalmasak, a vízi fürésznek kell előnyt adni. Ha ellenben a rönkömennység 5000 m^3 -t elér vagy meghalad, a gőzüzem előnyei tulszárnyalják a másikat.

Nagy Károly, m. kir. főerdész.

A vasuti talpfák tartóssága. A „Bulletin de la société centrale forestière de Belgique“ 1901. évi április havi füzetében a vasuti talpfák tartósságáról a következő érdekes adatokat közli:

Az elsass—lothringeni vasutakon vannak régi, még 1868—1869-ben kreosottal telített bükktalpfák, melyek 1897-ben, tehát 28 évi használat után megvizsgáltván, közülök 86% még teljesen hasznavehetőnek bizonyult. Az elberfeldi kerületben a cinkchlorürés kreosot keverékével telített bükktalpfák közül 30 év múlva csak 13%-ot kellett felcserélni.

Érdekes megfigyeléseket tettek a francia keleti vasutaknál. Az 1892. évben a vasuti talpfákat alapos vizsgálat alá vévén, 21 évi használat után ki kellett cserélni: a nem telített tölgytalpfák közül 52%-kot; a kreosottal telített tölgytalpfák közül 26·8%-kot; a kreosottal telített bükktalpfák közül csupán 6·4%-kot.

Egy az 1898. évben közzétett statistika szerint a francia keleti vasut vonalain 24 évi használat után eltávolítottak talpfákat: a nem impregnált tölgytalpfák közül 67%-kot; a kreosottal telített tölgytalpfák közül 46%-kot; végül a kreosottal telített bükktalpfák közül 12%-kot.

Egy-egy talpfának ára a keleti vasutnál: ha a talpfa nem impregnált tölgyfából való 5·10 fr.; ha a talpfa kreosottal telített tölgyből készült 6 fr.; nem impregnált bükkfából való talpfa 3·60 fr.; kreosottal telített bükktalpfa 5·28 fr.

Az 1895-ben Londonban tartott nemzetközi vasuti kongresszuson 54 vasutigazgatóság adatai alapján megállapították a kreosottal telített vasuti talpfák átlagos használhatósági tartamát és pedig:

A fenyőtalpfák használhatók 15 évig a fő, és 5 évig a mellék-vonalakon, összesen 20 évig; a tölgytalpfákat a fővonalakon 18,

a mellékvonalakon 7, összesen 25 évig lehet használni; végül a bükkfalpfák 20 évig a fő és 10 évig a mellékvonalakon, összesen 30 évig használhatók.

Ha számba vesszük a talpfák beszerzési árát és használhatóságuk tartamát úgy egy-egy fenyőtalpfa évenként 26 centimbe; egy-egy tölgytalpfa 25 centimbe; egy-egy bükkfalpfa 18 centimbe kerül.

Hogy a kreosottal telített bükkfalpfa tovább tart, mint a kreosottal telített tölgytalpfa, az onnan magyarázható, hogy a bükkfát jobban lehet telíteni, mint a tölgyfát és a bükkfa sokkal több kreosotot vesz fel mint a tölgyfa; így egy jól száradt bükkfalpfa nyomás nélkül is elnyel 20—25 kilogram kreosotot; kellő nyomásnak kitéve 30—35 *kg.* kreosotot vesz fel. Hol az alkalmazott bükkfalpfa tartósság tekintetében nem mutatja a fenti kedvező eredményeket, annak Schneidt szerint vagy az az oka, hogy a telítés rossz volt, vagy hogy a fa már alkalmazása előtt meg volt támadva avagy nem szakszerűen kezeltetett.

Pécs Dezső.

Erdészeti kiállítás Sopronban.

A sopronvármegyei gazdasági egyesület fennállásának 25-ik évfordulóját ünneplendő, f. évi szeptember hóban mezőgazdasági kiállítást rendezett. A kiállítás szeptember hó 29-én, a földművelésügyi m. kir. minister ur ő nagyméltóságának képviselője jelenlétében, az egész vármegye és Sopron sz. kir. város közönségének élénk érdeklődése mellett nyitott meg s október hó 3-ikáig bezárólag volt megismerhető.

Ezen mezőgazdasági kiállítás keretében mint V. főcsoport szerepelt az „Erdészet és Vadászat,” élvezve a vendégjogot, de egyuttal meghálálva ezt azzal, hogy jelentékeny mértékben hozzájárult a kiállítás díszének és sikerének emeléséhez.

Épen ezért mint szakunkat közelebbről érdeklő eseményről szükségesnek tartom, hogy arról a tekintetes szerkesztőség szives engedelmével néhány sorban megemlékezzem.